

Kunta- ja aluehallinto-osasto

10.10.2019

Korkein hallinto-oikeus

Saapunut 10. 10. 2019

Liitteitä No 3274/2/19

Korkein hallinto-oikeus

PL 180

00131 Helsinki

korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Korkeimmalle hallinto-oikeudelle

ASIA:

Lausunto Kittilän kunnan valituksesta korkeimmalle hallinto-oikeudelle

Korkein hallinto-oikeus on 6.9.2019 Dno 3274/2/19 pyytänyt valtiovarainministeriötä antamaan lausunnon Kittilän kunnan valituksen johdosta.

LAUSUNNONANTAJA: Valtiovarainministeriö, Kunta- ja aluehallinto-osasto, PL 28, 00023 VALTIO-NEUVOSTO

VALITUKSEN KOHTEENA OLEVA PÄÄTÖS:

Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätös 10.6.2019 nro 19/0261/2
Valtiovarainministeriön päätös 19.6.2018 VM/2016/00.02.07/2017

LAUSUNTO:

Valtiovarainministeriö esittää lausuntonaan seuraavaa:

Kittilän kunnan valitus sekä täytäntöönpanokieltopyyntö tulee perusteettomina hylätä jäljempänä mainituilla perusteluilla.

Valtiovarainministeriö toteaa, että valituksessa ei ole esitetty perusteita, joiden perusteella valtiovarainministeriön päätös tai valituksenalainen hallinto-oikeuden päätös, niiltä osin, kun valituksessa vaaditaan, tulisi kumota.

Valtiovarainministeriö viittaa lisäksi 20.12.2017 (VM/2509/00.01.00.01/2017) ja 19.6.2018 (VM/2016/00.02.07/2017) perusteluihin sekä Pohjois-Suomen hallinto-oikeudessa asiassa lausumaansa.

Kittilän kunta vaatii korkeinta hallinto-oikeutta kumoamaan Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätöksen 10.6.2019 Nro 19/0261/2, siltä osin, kun hallinto-oikeus ei ole kumonnut valtiovarainministeriön päätöstä 19.6.2018 Nro VM/2016/00.02.07/2017 pidättää luottamustoimistaan Susanna Kantola, Leena Kinnunen, Merja Korva, Reijo Kyrö, Vuokko Mäntymaa, Paula Nevalainen, Milja Nikka, Tapani Rantajääskö, Tarmo Salonen ja Veikko Siitonen.

Valituksen mukaan valtionvarainministeriön 19.6.2018 antama päätös Kittilän luottamushenkilöiden pidättämisestä toimestaan on valmisteltu puutteellisesti eivätkä pidättämissä päätöksen edellytykset ole täyttyneet. Valituksen mukaan päätöksen valmistelun virheet ovat puutteita kuulemismenettelyssä ja valmisteluun tai päätöksentekoon osallistuneiden esteellisyydessä. Valituksen mukaan pidättäminen ei ole ollut välttämätöntä, koska kunta on omilla toimillaan kyennyt korjaustoimiin. Luottamustoimesta pidättämissä päätös on lainvastainen myös siksi, että syytteiden vakavuusedellytysten ei voida katsoa täyttyneen kuntalain 109 a §:n mukaisesti. Valituksen mukaan Lapin käräjäoikeuden tuomiolaan 28.6.2019 hylättyä kaikki syytteet, joilla sekä valtiovarainministeriön päätöstä, että hallinto-oikeuden päätöstä on perusteltu, luottamushenkilöiden pidättäminen ei ole kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden turvaamiseksi, ainakaan enää, tarpeen siten kuin kuntalain 109 a §:n 4 momentissa tarkoitetaan, erityisesti otettaessa huomioon, että pidättämisen on tarkoitus olla viimesijainen keino.

Valituksen (s. 5) mukaan valtiovarainministeriön päätöksen valmistelussa on tapahtunut virhe, koska se pohjautuu selvitysryhmän laatimaan oikeudelliseen arvioon, joka pohjautuu dokumentoimattomiin suullisiin kuulemisiin ja keskusteluihin, joihin sen paremmin kunta kuin syytteessä olevat luottamushenkilötkään eivät ole voineet tutustua tai lausua mitään kuulemisen yhteydessä. Valtiovarainministeriön suorittama kuuleminen on tältä osin puutteellista. Valituksen mukaan puutteellinen kuuleminen on johtanut virheellisiin arvioihin, jotka asianmukaisella kuulemisella olisi voitu korjata. Valituksen mukaan tämä on olennaista, koska valtiovarainministeriön päätöksen edellytyksenä on, että luottamustoimi on välttämätön säännöksen tavoitteen saavuttamiseksi. Jos tavoite on saavutettavissa muilla keinoin, pidättämiseen ei voida ryhtyä. Valituksen mukaan kunnanvaltuustoa on kuultu ennen luottamustoimesta pidättämistä, mutta sen sijaan kaikkia asianosaisia luottamishenkilöitä ei olisi kuultu.

Valituksessa esitetään väitteitä hallitusneuvos Valli-Linnun esteellisyydestä. Valituksen mukaan hallinto-oikeus on katsonut, etteivät julkisuudessa annetut haastattelut median tiedusteluihin merkitse esteellisyyden syntymistä. Valituksen mukaan hallinto-oikeuden käsitys on virheellinen.

Valituksessa kuvataan valittajan käsitystä kuntalain säännöksillä valtiovarainministeriölle annetusta toimivallasta ja sääntelyn suhteesta kunnallisen itsehallinnon sekä kunnallisen edustuksellisen demokratian peruseriaatteiden kanssa. Valituksessa siteerataan tältä osin kuntalain säätämiseen johtaneen hallituksen esityksen valmistelussa ja eduskuntakäsittelyssä annettuja eräitä lausuntoja. Valituksen (s.14) mukaan johtopäätöksenä perustuslain kuntalain 12 a luvun ja 109 a §:n säätämistä on pidettävä niin sanottuna systeemivireenä. Valituksessa todetaan, että pidättämissä päätöksen perusteluissa on jouduttu nojaamaan liiaksi arvostuksenvaraisiin seikkoihin. Valituksen mukaan tosiasiallinen Kittilän kunnan tilanne ei edellytä luottamushenkilöiden pidättämistä, sillä kunnan toiminnan lainmukaisuus ja kunnan päätöksenteon uskottavuus ja luotettavuus voidaan turvata

noudattamalla esteellisyyssäännöksiä. Valituksen mukaan Kittilän kunnan luottamushenkilöihin ei voida soveltaa kuntalain 12 a luvun säännöksiä, johtuen valituksessa kuvatusti taannehtivan lainsäädännön kiellosta.

Valtiovarainministeriö toteaa selvitysmenettelyn asettamista sekä luottamustoimesta pidättämisen edellytyksiä koskevien väitteiden osalta kuntalain 109 a §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyvän. Selvitysryhmän asettamisen edellytykset sekä luottamustoimesta pidättämisen edellytykset ovat täyttyneet ministeriön päätösten mukaisesti ministeriön päätöksen mukaisten luottamushenkilöiden osalta.

Valtiovarainministeriö toteaa, että valtiovarainministeriön 19.6.2018 tekemässä päätöksessä on perusteltu luottamustoimesta pidättämisen välttämättömyys. Päätöksessä nimetyille henkilöille luetut syytteet ovat kuntakentällä poikkeuksellisia ja koskevat vakavia väärinkäytöspäilyjä. Syytteiden teonkuvauksen mukaan teot olisivat tahallisia ja osittain täyttäisivät myös törkeän rikoksen teonkuvauksen. Teot on tehty luottamustoimessa ja asianomistajana on törkeässä teonkuvauksessa Kittilän kunta. Oulun syyttäjäviraston haastehakemuksesta ilmenee syytteen mukaisten tekojen vakavuus. Syyttäjä on vaatinut haastehakemuksessa nimetyille hallinto-oikeudessa kumotussa päätöksessä nimetyille vastaajille rangaistuksena ehdollista vankeusrangaistusta törkeästä virka-aseman väärinkäyttämisestä haastehakemuksen teonkuvauksen mukaisesti (liite 2 valtiovarainministeriön päätös). Valtiovarainministeriön päätös perustuu kyseisiin valtiovarainministeriön päätökseen liitettuihin asiakirjoihin.

Valtiovarainministeriö toteaa, että kyseiset syytteet ovat äärimmäisen kovia ja erittäin harvinaisia kuntakentällä. Viraniomaistoimintaan liittyvät syytteet ovat aina oikeusvaltioperiaatteen näkökulmasta vakavia. Erityisen vakavaksi tilanteen tekee laillisuusperiaatteen näkökulmasta ja kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden kannalta, että syytteet on nostettu ja rangaistusvaatimus kohdistuu muun muassa kunnan ylimmän toimielimen, valtuuston sekä kunnan toimintaa ja hallintoa johtavan kunnanhallituksen useaan jäseneseen ja varajäseneseen. Ottaen huomioon syytteissä olevat teonkuvaukset ja syytteiden vakavuus ja syytettyjen määrä, syytteessä olevien luottamustoimesta pidätettyjen henkilöiden jatkaminen miltei osin luottamustoimen hoitamisessa oikeudenkäynnin aikana vaarantaa kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden ja pidättäminen on jo tämän perusteella välttämätöntä.

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään kumonnut valtiovarainministeriön päätöksen osittain hallinto-oikeuden päätöksessä nimettyjen luottamushenkilöiden osalta. Hallinto-oikeus on katsonut, ettei heidän osaltaan luottamustoimista pidättämisen ole ollut välttämätöntä kunnan päätöksenteon saattamiseksi lainmukaiseksi sekä kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden turvaamiseksi. Hallinto-oikeus on katsonut, että heidän osaltaan on ollut kysymys ainoastaan yhden päätöksen tekoon tai yhden päätöksen valmisteluun ja sen tekoon, tai yhden päätöksen tekoon ja täytäntöönpanoon osallistumisesta. Hallinto-oikeus on katsonut, ettei heidän luottamustoimista pidättäminen ole ollut välttämätöntä kunnan päätöksenteon saattamiseksi lainmukaiseksi sekä kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden turvaamiseksi. Valtiovarainministeriö on valittanut päätöksestä.

Kuntalain 85 §:n 4 momentin ja 109 a §:n 4 momentin soveltamisen edellytyksenä on aloitettu esitutkinta tai vireillä oleva oikeudenkäynti. Valtiovarainministeriö toteaa, että säännöksen mukaan luottamustoimesta pidättäminen voi ja olisi voinut tulla sovellettavaksi jo esitutkintailmoituksen perusteella. Kuntalain

109 a §:n sanamuodon mukaan koko menettely voidaan käynnistää yhden rikosepäilyn vuoksi. Sama yksittäistä tekoa koskeva toimivalta on todettu valtiovarainministeriön päätöksenteon perusteena. Nyt kyseessä ei ole pelkkä epäily, vaan syyttäjä on nostanut asiassa päätöksessä mainitut syytteet useasta virkarikoksesta ja asia on parhaillaan tuomioistuimessa vireillä rikosasiana Rovaniemen hovioikeudessa syyttäjän valitettua kaikilta osin Lapin käräjäoikeuden tuomiosta. Valtiovarainministeriö toteaa, että asian vakavin ja pääsyyteenä oleva syyte koskee kaikkia 20 henkilöä. Vain osan luottamushenkilöistä pidättäminen luottamustoimestaan tarkoittaisi, että saman syytteen alaisia henkilöitä kohdeltaisiin eri tavoin ilman riittäviä perusteita.

Mikäli Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätöksen mukainen tulkinta olisi hyväksyttävä vastoin valtiovarainministeriön näkemystä, tarkoittaisi se, että valtiovarainministeriö ryhtyisi arvioimaan syyttäjän toimia ja arvioimaan kunkin henkilön syyllisyyttä asiassa. Arvio tulisi tehdä esitutkinnasta kuntalain 85 § 5 momentin mukaisesti saatujen ja haastehakemuksen tietojen perusteella sekä asianosaisia kuulemalla hallinnollisessa prosessissa. Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätös tarkoittaisi, että menettely oli käräjäoikeusmenettelyyn nähden rinnakkainen. Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätös tarkoittaisi, että valtiovarainministeriö asettuisi esitutkintaviranomaisen tai syyttäjän asemaan. Hallinto-oikeuden päätöksen mukainen tulkinta tarkoittaisi, että sekä kunta että valtiovarainministeriö joutuisivat pidättämisistä päättäessään harkitsemaan henkilön syyllisyyttä. Tämä ei ole ollut säännöksen tarkoitus eikä vastaa kuntien käytäntöjä aiemmankaan säännöksen soveltamisessa. Tältä osin kysymys on koko sekä kuntalain 85 §:n että 109 §:n soveltamisen kannalta merkittävä ennakkotapaus sekä kuntien että valtiovarainministeriön osalta.

Valtiovarainministeriö katsoo, että kuntalain 85 §:n 4 momentin ja 109 a §:n 4 momentin säännöksissä kysymys on sekä kunnan että valtiovarainministeriön toimivallan osalta hallinnollisesta turvaamistoimenpiteestä esitutkinnan tai oikeudenkäynnin ajaksi, jossa ei ole tarkoitus eikä voida ottaa kantaa tai tutkia henkilöiden syyllisyyttä tai ottaa kantaa syyttäjän syyteharkintaan.

Luottamustoimesta pidättäminen on ollut perusteltua valtiovarainministeriön päätöksen ja sen perustelujen mukaisesti kaikkien syytteessä olevien luottamushenkilöiden osalta. Kittilän kunnan valitus tulee siten edellä kuvatuilla perusteilla hylättyä. Jos kyseisen kaltaisessa äärimmäisen vakavassa ja kuntakentän kannalta harvinaisessa syytetilanteessa, kunnalla ei olisi velvollisuutta ja valtiovarainministeriöllä ei katsottaisi olevan oikeutta pidättää henkilöä luottamustoimesta, tarkoittaisi se käytännössä sitä, ettei säännöstä voisi juuri koskaan soveltaa. Tältäkin osin kyse on siten merkittävästä ennakkotapauksesta.

Valituksessa väitetään, että kunta on omilla toimillaan kyennyt korjaustoimiin, minkä vuoksi luottamustoimesta pidättäminen ei olisi välttämätöntä. Valtiovarainministeriö toteaa edelleen, että kunta ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin, on valtiovarainministeriöllä toimivalta pidättää syytteessä oleva henkilöt luottamustoimestaan kuntalain 109 a §:n 4 momentin mukaisesti. Valtiovarainministeriö toteaa, että Kittilän kunnanvaltuuston päätös (31.10.2017 § 80) pidättää syytteessä olevat luottamushenkilöt osallistumasta asioiden käsittelyyn asioissa, joista he ovat syytteessä tai muusta syystä esteellisiä, siihen saakka, kunnes kyseisiä luottamushenkilöitä vastaan nostetut syytteet on käsitelty lainvoimaisella tuomiolla toimivaltaisessa tuomioistuimessa ei ole kuntalain 85 § 4 momentin mukainen päätös luottamustoimesta pidättämisestä. Kunnanvaltuusto ei tosiasiallisesti ole päättänyt pidättää luottamushenkilöitä luottamustoimesta. Esteellisyydellä tarkoitetaan tilannetta, jossa päätöksentekijä pidättyy tai hänen tulisi pidättyä

käsittelmästä yksittäistä asiaa. Esteellisyysäädökset turvaavat siten yksittäisen asian puolueetonta käsittelyä. Hallintolain 27 §:n ja 28 §:n mukainen menettely, jossa esteellinen henkilö ei osallistu asian käsittelyyn on kunnissa täysin tavallinen menettely. Valtiovarainministeriö toteaa lisäksi, että kysymyksessä ei luottamustoimesta pidättämisen osalta ole sellainen tilanne, jossa esimerkiksi esteelliset henkilöt osallistuisivat yksittäisten päätösten tekemiseen, jolloin riittävää voisi olla heidän pidättämisensä kyseisestä päätöksenteosta. Esteellisyys säännösten noudattaminen pelkästään ei riitä turvaamaan kunnan päätöksenteon uskottavuutta ja luotettavuutta tilanteessa, jossa useiden luottamushenkilöiden epäillään syyllistyneen virkarikokseen luottamustoimissaan ja kunnan hallinto on poikkeuksellisissa hallinnon vaikeuksissa.

Valtiovarainministeriö toteaa asian valmisteluun kohdistuvien väitteiden osalta, että valmistelu on tapahtunut kuntalain ja hallintolain mukaisesti eikä valituksessa ei ole esitetty seikkoja, joiden perusteella valituksenalaiset päätökset tulisi kumota. Pohjois-Suomen hallinto-oikeus on päätöksessään myös asian näin arvioinut.

Siltä osin kuin valituksessa esitetään esteellisyysväitteitä johtuen valituksen mukaan valtiovarainministeriön ennakkokannasta, valtiovarainministeriö toteaa, että valituksessa viitattu hallitusneuvos Valli-Linnun haastattelu ei muodosta esteellisyysperustetta ministeriön päätöksenteolle, kuten myös hallinto-oikeus on asiaa arvioinut. Oikeuskäytännön mukaan esimerkiksi henkilön ennakkokanta asiassa ei ole muodostanut esteellisyysperustetta (KHO 2004:16, KHO 2005:45).

Kuulemista koskevien väitteiden osalta, valtiovarainministeriö toteaa, että kuntalain asianomainen sääntely koskee esitutkinnan ja oikeudenkäynnin ajaksi luottamustoimesta pidättämistä, joten on lakiin perustuvaa, että nimenomaan tästä menettelystä suoritetaan kuuleminen. Asian valmistelussa on kuntalain 109 a §:n 4 momentin mukaisesti kuultu kuntaa ja asianomaisia luottamushenkilöitä ennen luottamustoimesta pidättämistä, jota selvitysryhmä oli esittänyt ja Kittilän kunta ei ollut tehnyt asiasta päätöstä. Valtiovarainministeriön suorittamaa kuulemismenettelyä on kuvattu valtiovarainministeriön 19.6.2018 tekemässä päätöksessä.

Valituksessa on esitetty väitteitä selvitysryhmän raportista kuulemisen osalta. Valtiovarainministeriö toteaa väitteiden olevan perusteettomia. Kuntalain 109 a §:n 1 momentin mukaisesti selvityshenkilö tai selvitysryhmä selvittää kunnan hallintoa. Pykälän 3 momentin mukaan selvitysryhmä tekee ehdotuksen tarvittaviksi toimenpiteiksi kunnan hallinnon saattamiseksi tämän lain ja muiden lakien mukaiseksi. Saatuaan selvityshenkilön tai selvitysryhmän toimenpide-ehdotukset valtuuston on käsiteltävä ne ilman aiheetonta viivytystä ja saatettava niitä koskeva päätös valtiovarainministeriön tietoon. Säännöksen perustelujen mukaan selvitys on oikeudellinen arvio tilanteesta.

Valtiovarainministeriö vielä toteaa, että selvitys on koskenut kunnan tilannetta, eikä selvityksessä viitata yhdenkään henkilön osalta sellaisiin seikkoihin, jotka olisivat edellyttäneet selvitysryhmältä hallintolain mukaista kuulemista. Kittilän kunta on kuullut asianomaisia henkilöitä päätöksensä (31.10.2017 § 80) valmistelussa juuri ennen selvitysryhmän asettamista. Valtiovarainministeriön suorittamassa kuulemisessa asianomaisia on kuultu selvitysryhmän ehdotuksista sekä luottamustoimesta pidättämisestä. Valtiovarainministeriön päätöksen perusteena ovat selvitystyöryhmän selvitykset eivät selvitystyöryhmän käymät keskustelut. Asiassa on siten kuultu asianomaisia henkilöitä hallintolain 34 §:n mu-

kaisesti ennen asian ratkaisemista. Hallinto-oikeus on niin ikään tältä osin päätöksessään todennut, että luottamushenkilöiden tai Kittilän kunnan kuuleminen ei ole ollut puutteellista. Hallinto-oikeus on valtiovarainministeriön käsitystä vastaavasti todennut selvityksen luonteen oikeudellisena arviona, jossa ei ole selostettu tai otettu kantaa kenenkään yksittäisen luottamushenkilön toimintaan eikä heidän tekemäksi epäiltyihin rikoksiin. Hallinto-oikeus on arvioinut asiaa (päättös s. 15) ja katsoo, että yksittäisten luottamushenkilöiden oikeusturva ei ole edellyttänyt sitä, että selvitysryhmä olisi selvitystä tehdessään kuullut heistä jokaista henkilökohtaisesti eikä myöskään sitä, että selvitysryhmä olisi laatinut käymistään keskusteluista muistiot ja varannut luottamushenkilöille tilaisuuden tulla niistä kuulluksi.

Valtiovarainministeriö toteaa valituksessa esitettyjen valtiovarainministeriön päätöksen perustuslain vastaisuuden ja lainsäädännön soveltamisen osalta, että luottamustoimesta pidättämistä koskeva kuntalain muuttamista koskeva hallituksen esitys (HE 260/2016) on ollut perustuslakivaliokunnan arvioitavana (PeVL 62/2016). Perustuslain 74 §:n mukaan eduskunnan perustuslakivaliokunnan tehtävänä on antaa lausuntonsa sen käsittelyyn tulevien lakiehdotusten perustuslainmukaisuudesta. Valituksessa esitetyt viittaukset lain valmisteluvaiheessa tai eduskuntakuulemisessa annettuihin lausuntoihin ovat olleet perustuslakivaliokunnan tiedossa ja punninnassa valiokunnan antaessa lausuntonsa. Perustuslakivaliokunta ei ole edellä mainitussa lausunnossaan katsonut ehdotettujen säännöksiä olevan vallan kolmijako-opin, kunnallisen itsehallinnon tai yksilön perusoikeuksien kanssa ristiriidassa. Perustuslakivaliokunta on edellyttänyt säännöksen täsmentämistä, jonka hallintovaliokunta on mietinnössään tehnyt. Valtiovarainministeriö toimivalta pidättää luottamushenkilö luottamustoimestaan perustuu eduskunnan yksimielisesti hyväksymään lakiin.

Valtiovarainministeriön toteaa lain soveltamista koskevien väitteiden osalta, että syytteenalaisen rikoksen tekoajalla tai syytteiden nostamisen ajankohdalla ei ole merkitystä arvioitaessa luottamustoimesta pidättämisen edellytyksiä ja välttämättömyyttä kuntalain mukaisesti, vaan ratkaisevaa toimivallan käytössä on, millä tosiasiallinen tilanne näyttää kulloinkin kunnan päätöksenteon uskottavuuden ja luotettavuuden näkökulmasta. Kuntalaissa säädetyssä velvoitteesta luottamustoimesta pidättämiseen suojattavana intressinä on kunnan päätöksenteon uskottavuus ja luotettavuus ja kunnalla on ollut velvollisuus huolehtia tästä lain voimaantulosta lukien. Luottamustoimesta pidättämisessä ei ole kyse rikosoikeudellisesta seuraamuksesta, joka kiinnittyisi tekoajankohtaan tai johon sovellettaisiin takautuvan lainsäädännön kieltoa tai lievemmän lain periaatetta. Tämä lähtökohta on luettavissa myös kuntalain 85 §:n säännöksestä, jonka mukaan luottamustoimesta pidättämiseen voidaan päätyä esitutkinnan tai vasta oikeudenkäynnin alkamisen jälkeen. Vaikka syytteessä todetut teot on tehty viime vaalikaudella ja ennen lain voimaantuloa, ei kunnan velvollisuus tai valtiovarainministeriön toimivalta arvioida päätöksenteon uskottavuutta tai luotettavuutta ole riippuvainen vaalikausista, eikä siis ole poistunut. Kyseessä ei ole siten säännöksen taannehtiva soveltaminen. Kuntalain asianomaisten säännösten soveltaminen on mahdollista tilanteessa, jossa kunnan hallinnon poikkeukselliset vaikeudet ovat alkanet eri vaalikaudella ja ilmeneminen jatkuu edelleen. Hallinto-oikeus on arvioinut tältä osin asiaa asianmukaisesti päätöksessään (s. 16).

Valtiovarainministeriö toteaa, että kuntalain 109 a §:n 4 momentin mukaan ministeriön päätös voidaan panna täytäntöön heti. Luottamustoimesta pidättämistä koskeva päätös on sen luonteinen, että se tulee laittaa heti täytäntöön. Luottamus-

toimesta pidättämistä koskevien asioiden osalta oikeudenkäynti on kesken. Korkein hallinto-oikeus on tehnyt jo asiasta välipäätöksen 13.9.2019. Valtiovarainministeriö katsoo, että päätöksen täytäntöönpanoa ei tule keskeyttää.

Osastopäällikkö, ylijohdaja

Jani Pitkaniemi

Hallitusneuvos

Minna-Majja Jokinen